

[Steen.]

kredsmandattallet og ikke som her foreslået på grundlag af stemmetallet for kreds- og tillægsmandater under eet, er vi særdeles villige til at drøfte, når som helst det forslag bliver stillet. Skulle det have det ærede medlems interesse, kan han bare sige til. Han skal altid træffe mig hjemme.

Så kredser det ærede medlem om et begreb, som han kalder for „et handledygtigt flertal“. Ak ja, det er det skønne mål forude — et handledygtigt flertal; men det kan godt volde noget besvær at få bestemmelsen om, at man gennem forholdsvalsvalgmåden skal sikre de enkelte partier en ligelig repræsentation, til at harmonere med muligheden for at få et handledygtigt flertal. Det ærede medlem har måske opdaget dette og foretrækker så at stille mod det handledygtige flertal, så får det gå med den ligelige repræsentation, som det kan.

Det interessanteste ved denne ordveksling er imidlertid — det vil jeg gerne stærkt understrege — at det ærede medlem hr. Holger Eriksen stiller i udsigt, at hvis man ønsker at forhandle valglov, er socialdemokratiet egentlig rede, så er det egentlig til tjeneste, og det har oven i købet tilbud at give. Tilbudet går ud på, at man vil supplere den urimelighed, man nu har fået tilvebragt, når det drejer sig om adgang til andel i tillægsmandater, med en urimelighed ved mandaternes fordeling — det var det, det ærede medlem foreslog — for forholdsvalsvalgmåden i amtsråds kredse kan ikke føre til andet, det er det simple regnestykke, vi alle har lavet nogle gange. Det ærede medlem vil forhåbentlig ikke misforstå mig, når jeg siger, at det tilbud har ikke interesse.

Det ærede medlem hr. Harald Nielsen erklærede, at venstre ikke vil deltage i arbejdet for en ændring af valgloven, og det må jeg så tage til efterretning. Jeg påskønner den tilbageholdenhed, der var i bemærkningerne i relation til det tilbud, det ærede medlem hr. Holger Eriksen gav; det var en tanke, der ikke var venstre fremmed; men man forlangte altså ikke noget lige i øjeblikket.

Det ærede medlem hr. Poul Sørensen sagde, at der var truffet aftale med to andre partier, som man ville stå ved. Det er et

smukt karaktertræk, som jeg sætter pris på; så er der ikke mere at gøre foreløbig — jeg føler mig helt sikker på, at der er grundlag for at sige „foreløbig“. Jeg beder det ærede medlem og det parti, på hvis vegne han taler, notere sig det tilbud, det ærede medlem hr. Holger Eriksen har at give, og den interesse, venstre har for dette tilbud. Efterhånden vil dette modnes, for det er en naturlig fortsættelse ad den vej, der er bestrådt, og så forudsér jeg, at det konservative folkeparti og det radikale venstre i det spørgsmål nok får den samme indstilling.

Holger Eriksen: Det glædede mig som sædvanlig at høre det ærede medlem hr. Alfred Jensen optræde som forsvarer for de små og værgeløse partier, mere er der vist ikke at sige om den sag.

Derimod bliver jeg nødt til at henvende et par ord til det ærede medlem hr. Hans Hansen (Rørby), bl. a. fordi han tillod sig at fremsætte en påstand, der ikke var rigtig. Det ærede medlem gjorde gældende, at socialdemokraterne i forfatningskommissionen havde fremsat forslag om en 5 pct.s regel. Det ærede medlem ved, at det ikke er rigtigt. Det ærede medlem ved, at daværende medlem af landstinget Steincke fremsatte en skitse til et forslag, om hvilken han erklærede, at hverken hans parti eller han selv gik ind for enkelthederne i dette forslag. Det var kun en skitse, som skulle bidrage til at få arbejdet i gang. Der var ingen diskussion om denne skitse, og i det øjeblik realitetsarbejdet blev taget op, var der ikke tale om nogen 5 pct.s regel. Derfor er det vitterlig forkert at sige, at socialdemokraterne har fremsat et sådant forslag. Jeg synes, det er nok, når den dertil indrettede presse hævder denne fejlagtige påstand; det er ærgerligt at se, at et æret medlem, der ved besked, også gør forsøg på at fastholde den.

Iøvrigt skal jeg ikke komme ind på det, som er fremført. Det er, som allerede nævnt, de sædvanlige påstande. Man er nu kommet dertil, at en stærk regering i det hele taget er i strid med folkestyret, og når man først er kommet dertil, tror jeg, man har fået sat forholdene i så høj grad på hovedet, at det ikke er nødvendigt at diskutere videre.

Det blev også påstået, at den omstændighed, at Knud Kristensen ikke kunne